

Saturs

- 1 Avīzes tapšana
- 2 Masku balle
- 2 Vidusskolēnu iesvētības
- 3 Skolotāju diena
- 4 Mazliet par Ziemassvētkiem

Strazdumuižas internātvidusskola
attīstības centrs vājredzīgiem un
neredzīgiem bērniem

STARPBŪRĪDIS

Avīzes tapšana.

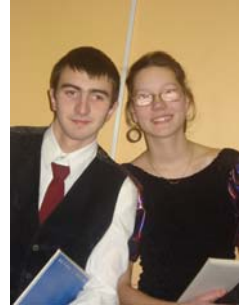
Redakcijas lapa

Pie avīzes strādāja: Vitālijs Vībe (10. klase), Anna Treilone (10. klase), Daina Skuja (10. klase), Ieva Keisele (11. klase).

Jums to vajadzētu zināt!

Mūsu avīzes rakstīšanas sākums ir 2009. gada, decembris. Lai uzsāktu darbu vajadzēja savākt komandu. Tas negāja viegli, jo daudzi bija aizņemti ar citiem darbiem. Bet, kad tas bija izdarīts sākās rakstīšana. Pirmkārt, vajadzēja atrast tēmas par ko rakstīt. To mums palīdzēja izdarīt Skolēnu Padome, jo viņiem bija visa mācību gada plāns, ar visiem interesantiem notikumiem un pasākumiem. Otrkārt, vajadzēja aprakstīt katru tēmu. Treškārt, jāizdomā kā izskatīsies avīze un kādā veidā ielikt sarakstītus tekstus. Ceturtkārt, uzlabot avīzes dizainu un uztaisīt viņu pārļasāmu. Avīze "Starpbūris" agrāk arī pastāvēja, bet viņu izdeva (drukāja) uz lapām. Tas būtu turpināts, bet finansiālo problēmu dēļ bija izlemts avīzi taisīt elektroniskā formātā un ielikt to skolas mājas lapā.

Vitālijs Vībe un
Anna Treilone

Kristiāna Betmane

Kaut arī darbinieku nebija daudz, bet viņi savā starpā labi sapratās un darbs gāja gludi un samēra ātri. Pie avīzes dizaina, ka arī lielāko teksta tapšanas ir „vainīgs” - Vitālijs Vībe. Lielu paldies ir pelnījuši arī palīgi, bez viņiem nekas netaptu. Tie ir Anna Treilone, Ieva Keisele,

Daina Skuja. Īpašu paldies gribētos teikt Kristiānai Betmanei, viņas ieguldījums šajā darbā bija ļoti nozīmīgs. Bez viņas nebūtu iespējami uzrakstīt avīzi elektroniskā veidā.

Daina Skuja

Masku balle.

14. februārī 2010. gadā mūsu skolā notika brīnišķīgs un krāšņš pasākums – masku balle „Ziemas prieki”. Liels paldies balles organizētājiem - Anna Treilonei un Ieva Keiselei. Kā viņas pašas atzina: „Viss izdevās labāk, nekā bija plānots!”.

Visiem par lielu izbrīnu bija tas, ka mazie bērni (no jaunākajām klasēm), ka arī lielie (no vecākajām klasēm) bija sagatavojuši interesantus un aizraujošus priekšnesumus, cenšoties ar savam maskām ieinteresēt publiku. Varēja redzēt, ka skolēni patiešām bija centušies un ieinteresēti piedalīties pasākumā, kas ir ļoti apsveicami.

Tā kā tēma bija „Ziemas prieki”, tad šajā masku ballē varēja manīt gan pingvīnus, gan sniegavīrus un pat sniega pikas. Katra klase bija padomājusi, kā pasniegt sevi, jo neapmierināts nepalika neviens. Balles koncepcija bija šāda: visas klases iepriekš sagatavoto priekšnesumu, kas nepārsniedz 15 minūtes. Pārtraukumos un pēc priekšnesuma beigām tika spēlētas visnotaļ dažādas, jautras un „dzīvas” spēles, kuras organizēja vadītājas.

Klases izvēlējās tēmas priekšnesumiem:

8. klase – „Sniegbaltīte un septiņi rūķīši”. Šī priekšnesuma zvaigzne neapšaubāmi bija pati Sniegbaltīte, kuru apbrīnojami notēloja Kaspars Grigāns. Tik mīļa princese skolā sen nav redzēta! Bez šaubām, nevar nepieminēt rūķītus – visi ar

sarkanām biksēm, baltām cepurēm un tml., īsāk sakot, 100% rūķītkpat, kustīgi, tikpat jautri un dzīvīgi. Bet kā viņi lēkāja apkārt Sniegbaltītei – to vajadzēja redzēt!!!

9. klase – „Ķekatnieki”. Šajā priekšnesumā bija redzams kaut kas ļoti tautisks.

10. klase – „Ziemas modes”. Daudz jautrības un prieka atnesa „Dižie Desmitie” (vismaz viņi sevi tā dēvē). Izteikti plaša apģērbu variācija. Katrīnas Zarubinas tērps izraisīja vispārējus smieklus. Viņa bija sniega pika, kurai bija kaut kā piestiprināta ļoti liela, apaļīga bumba. Tā bija divreiz lielāka nekā viņas nesēja. Bet ar to viss nebeidzās, puisi Vitālijs Vībe un Voldemārs Šmithens pārsteidza visus ar savu izskatu. Viņi bija pārgērbušies par... ..sievietēm!!!

Puiši (vai meitenes) bija uzvilkuši zeķubikses, svārkus, kažokus, topiņus un parūkas – baltu un melnu, uzkrāsojuši lūpas. Skatītāji nevarēja pārstāt smieties, bet viņi „uzsprāga” pēc tā, kad Vitālijs ar Voldemāru iznāca ar savu priekšnesumu, beigās apķēra viens otru un pacēla vienu kāju.

11. klasei – „Baltā pasaka”

12. klasei – „Sniegavīru ģimene”

Priekšnesumus uzmanīgi vēroja žūrija, lai beigās izsniegtu katrai grupai diplomus un piešķirtu nominācijas.

Visi bija, kaut arī noguruši, bet ar labā noskaņojumā, apmierināti un lepnī par padarīto. Pēc dzirdētā, šovs bija izdevies, bet žēl, ka tas neturpinājās ilgāk. Tomēr, kā jau zināms:

„Visu labo- pa drusciņai”!!!

Vidusskolēnu iesvētības

(05.11.2009.)

Ar saviem iespaidiem dalās 10. klases skolēni.

„Vidusskolnieku iesvētības ir pasākums, kura laikā tiek iesvētīti 10. klases skolnieki, vidusskolnieku statusā. Šogad tie bijām mēs... 10. klases skolnieki: Anna, Daina, Vitālijs, Voldemārs, Aleksandrs, Katerīna, Baiba, Mihails un Elīze.

Pirms iesvētību vakara mums bija jāsagatavo mājas darbs par tēmu ārsta apmeklējums. Mēs sagatavojām ļoti interesantu uzvedumu saistītu ar doto tēmu. Visām pāršējām skolas klasēm, bija jāsagatavo savi mājas darbi, tie bija, uzdevumi, kurus mums bija jāveic lai tiktu iesvētīti.

Mūs pārsteidz tas, ka pat jaunākie klašu skolnieki bija sagatavojuši diezgan grūtus un atjautīgus uzdevumus. Mēs gājām pa skolu un veicām uzdevumus, ko visas klases bija sagatavojušas. Kā galvenie iesvētību organizētāji bija 11. klases skolēni. Tie arī mums sagatavoja zvērestu, ko mums vajadzēja apstiprināt ar auss nospiedumu uz lielā papīra gabala.

Sākumā jau bija bail no iesvētībām, bet pasākums izvērtās ļoti interesants un jautrs. Mēs tiešām jutāmies (un jūtamies) kārtīgi iesvētīti, tagad tiešām varam būt cienīgi vidusskolnieki. Mums ir prieks, ka mūsu skolā ir šāds pasākums un ceram, ka turpināsies gadu no gada.

Liels paldies visiem tiem, kas ieguldīja darbu un pūles lai noorganizētu, tik „foršas” iesvētības.”

Skolotāju diena

2. oktobrī, ceturtdien notika sengaidītā „Skolotāju diena”. Tā patiešām bija gaidīta, it īpaši pašiem skolotājiem. Turpretī Skolēnu Padomei bija ko „pasvīst”. Bet, jau pirms Skolotāju dienas sākšanās, SP bija pārliecināta, ka viss izdosies, un patiešām viss ieplānotais izdevās.

Viss sakās no...

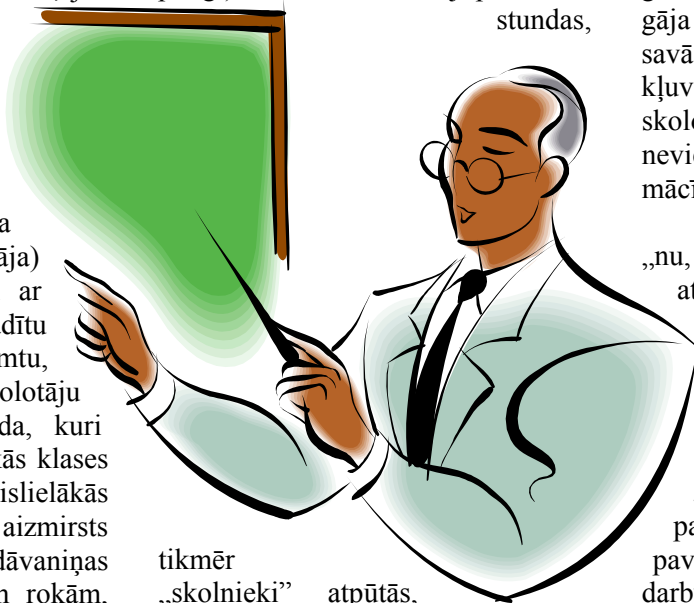
...tā, ka Anna Treilone (SP priekšsēdētāja) saaicināja SP biedrus, lai ar kopīgiem spēkiem sastādītu darbības plānu un nolemtu, kurš skolnieks, kuru skolotāju aizvietos, kā arī nosprieda, kuri skolēni ies pieskatīt jaunākās klases (acīmredzot, tur bija vislielākās grūtības). Arī netika aizmirsts izgatavot tradicionālās dāvaniņas skolotājiem. Bērni savām rokām, audzinātājas Anitas Andžānes uzraudzībā, veidoja no māla nelielus pārsteigumus – saulītes, zvaigznītes, sirsniņas, dzīvnieciņus un visu, ko tikai fantāzija atļāva. Patiešām skaisti!

Kad organizatoriskie darbi bija paveikti, atlika tikai gaidīt Skolotāju dienu.

Tā pienāca ātri! Un jau astoņos no rīta SP priekšsēdētāja sagaidīja „skolēnus” (skolēnus tāpēc, ka šajā dienā skolēni iejutās skolotāju lomā, skolotāji – skolēnu) un pasniedza viņiem māla dāvaniņas. Bija interesanti tas, ka „skolnieki” nāca uz skolu nepierastā apģērbā, katrs mēģināja izskatīties pēc skolnieka savos gados, t.i., nāca ar pionieru kaklautiem un vecajās skolas formās. Bet viens no viņiem īpaši izcēlās, tas bija „skolnieks” Andris Presis. Viņš ieradās saplestās džinsa biksēs, „keponā” ,saulesbrillēs, ar zilu T-kreklu, uz

kura bija dīvains teksts, un saka svilpot, kliegt un ārdīties. Laikam viņš tāds bija savos skolas gados?!

Kad visi bija atnākuši, tad plkst. 9:00 sākās „jaunajiem skolotājiem” darbs – pasniegt stundas. Stundas patiešām bija novadītas ar pilnu atbildības sajūtu (palīgi). Kamēr aizvietotāji pasniedza stundas,

tikmēr „skolnieki” atpūtās, baudot tēju vai kafiju.

Pēc 3. stundas visi tika aicināti uz zāli, kur jau gaidīja A. Čaka memoriālā muzeja darbiniece. Pēc „jauno skolotāju” dzejas uzveduma viņa pastāstīja sīkāk par A. Čaka dzīvi. Kad tas bija padarīts, „skolotāji” turpināja strādāt, bet „skolēni” palika, jo viņus gaidīja vesela rinda pārbaudījumu un uzdevumu.

Pirmkārt, vajadzēja sadalīties grupās. To izdarot, izveidojās trīs komandas. Otrkārt, katrai grupai tika iedots daudz žurnālu, un uzdevums bija šāds: tikai ar rokām plēšot no žurnāla vajadzīgo, izveidot vitrāžu par vienu konkrētu tēmu. Kad tas bija paveikts, „skolnieki” skaidroja, kas ir attēlots vitrāžā. Vēlāk kļuva vēl interesantāk, viņiem vajadzēja parādīt to, kas ir attēlots vitrāžā. „Vecie” skolotāji bija pavisam izmainījušies, nemaz nevarēja pazīt.

Viņi gan dejoja diskotēkā, gan pīpēja, gan svilpoja, gan kļiedza, gan lidoja ar raķetēm un pat peldēja ar kuģi. Tādus skolotājus var redzēt tikai Skolotāju dienā! Bet ar to vadītājiem bija par maz, viņi vēl ierosināja daudzas spēles.

Pēc spēlēm, labā garastāvoklī un labu pašsajūtu, visi gāja pusdienot. Tad viss atgriezās savās vietās – „jaunie skolotāji” kļuva par skolēniem, „skolēni” – par skolotājiem. Stundas turpinājās, bet nevienam nebija noskaņojums mācīties. Tā šī diena arī pagāja...

Skolotāji izteicās, ka viņiem „nu, baigi, forši gāja”. Viņi patiešām atpūtās, ka arī izsmējās, „iztrakojās”. Vēlētos to atkārtot biežāk.

Skolēni izteicās, ka pasākums patika, bija labi un interesanti pavērot „neparastus” skolotājus. Ka arī paši bija lepmi un apmierināti ar paveikto darbu - ļoti atbildīgu darbu.

Mazliet par Ziemassvētku pasākumu.

Ziemassvētkus sagaidot visi izrotāja savas klases un logus gaitenī. Logus šogad izrotājām ar ledus ziediem, kas tika veidoti no balta papīra. Klases katrs noformēja tā, kā paši vēlējas. Tas radīja jauku noskaņu.

Ziemassvētku pasākumā bija sagatavota ludziņa ar nosaukumu „Ziemassvētku zvaigzne”, kuras galvenā doma bija, ja tu ticēsi, ka tu vari un centīsies sasniegt savus mērķus tev tas izdosies. Lugu bija sagatavojusi teātra skolotāja Treimane, kura pirmo gadu strādā mūsu skolā, bet jau ir ieinteresējusi skolēnus un viņi labprāt apmeklēja šo pulciņu. Interesanti bija tas, ka lugā piedalījās mūsu visu iemīļotais skolotājs Ivars Liede, viņš tēloja ubagu un kā izrādās – viņam ir talants! Vispār mūsu skola arvien vairāk izceļas ar aktīviem un talantīgiem skolotājiem, protams, arī skolēni neatpaliek.

Laima Liepiņa (9. Klase) saka – Man bija liels prieks piedalīties šajā lugā un vēl lielāks prieks man bija, jo es varēju spēlēt galveno lomu. Domāju, ka man viss izdevās, protams, bija dažas kļūdiņas, bet bez tām jau nekad neiztik.

Baībai Nikolajevai (10. Klase) patika piedalīties un patika palīdzēt skolotājai pārveidot scenāriju tā, lai pietiktu lomas visiem.

Jaunāko klašu bērni arī bija sagatavojuši dažādus priekšnesumus, tika dejotas dejas un skaitīti dzejoliši. Kā jau ierasts, uzstājās arī „mazo” un „lielo” koris.

Patīkami, ka skolas aktu zālē varēja manīt arī vecākus, labi, ka atrodas laiks apraudzīt, ko tad bērni ir darījuši, ko tie prot.

Mazos bērnus iepriecināja ziemassvētku vecītis, kuram bija labs humors un jaukas dāvanas. Ko gan vēl var vēlēties! Domājams, ka arī lielajiem ziemassvētku vecītis nelikās lieks. 😊

Kopumā visi skolēni bija apmierināti ar šo pasākumu, saņēma pozitīvas emocijas, kas bija dāvana no tiem, kuri piedalījās pasākumā.

Paldies skolotājai Makārovai, kura filmēja šo pasākumu.

